

BINNENLAND

STICHTING „TIJDSCHRIFT VOOR TANDHEELKUNDE”

De jaarvergadering van het Algemeen Bestuur van bovengenoemde Stichting vond plaats op 10 april te Amsterdam.

Ondanks de sterke ongunstige beïnvloeding der drukkosten in de loonintensieve grafische bedrijven kon de exploitatie niet onbevredigend worden genoemd.

Ook voor de inhoud van het maandschrift mocht een groeiende belangstelling worden geconstateerd. Het Bestuur der Stichting sprak het vertrouwen uit, dat in steeds wijdere kring het Tijdschrift wordt gewaardeerd en dat elk Nederlands tandarts het tot zijn morele plicht rekent het nationale onafhankelijke orgaan, dat voorlichting geeft omtrent wetenschappelijke, technische en sociale facetten van het vak, dat hun ter harte gaat, door een abonnement te steunen.

Op grond van zijn drukke werkzaamheden heeft de voorzitter Prof. M. HUT verzocht hem van deze functie te ontheffen. Hem werd bijzondere dank gebracht voor de gewichtige diensten aan het Tijdschrift bewezen. Zijn plaats wordt ingenomen door de vice-voorzitter collega F. W. SPIES te Amsterdam. Tot vice-voorzitter werd gekozen collega J. TH. L. ROZENDAAL te Gorssel. Prof. Ir. J. N. TEKENBROEK trok zich terug als lid van het Algemeen Bestuur.

ORCA CONGRES TE UTRECHT, JUNI 1965

De voorbereidingen voor het ORCA-congres dat van 9 tot en met 11 juni 1965 in Utrecht zal worden gehouden zijn nu zo ver gevorderd dat definitieve gegevens beschikbaar zijn.

Het hoofdonderwerp, dat in de vorm van een Symposium gesteld is, betreft „The clinical testing of agents for the prevention of dental caries”. Een 12-tal sprekers uit alle delen van de wereld afkomstig, zijn gevraagd een voordracht te houden. De eerste zes voordrachten zullen tezamen een overzicht geven over de methodiek van klinisch cariësonderzoek. De andere sprekers zullen capita selecta daaruit belichten.

Naast het Symposium zullen 25 vrije voordrachten gebracht worden. Velerlei onderwerpen komen daarin ter sprake. Teneinde discussies op zo breed mogelijk vlak mogelijk te maken komen specialistische onderzoekers, die op alle terreinen van het tandheelkundig onderzoek werkzaam zijn, naar Utrecht.

Uiteraard is tevens zorg gedragen voor de noodzakelijke ontspanning. Nadere gegevens zijn te verkrijgen bij

Dr. B. HOUWINK, Laboratorium voor Microbiologie
Catharijnesingel 59, UTRECHT.

OPENING VAN HET NIEUWE PREKLINISCHE INSTITUUT TE NIJMEGEN

De (natuurlijk nieuwe) grote collegezaal van gezondheidsleer van de Katholieke Universiteit was geheel gevuld met belangstellenden die oor- en ooggetuige wilden zijn van de officiële ingebruikneming van het nieuwe gebouw dat bestemd is voor de preklinische tandheelkundige opleiding. Alle zuster-subfaculteiten waren goed vertegenwoordigd. Een keur van sprekers zette luister bij aan deze voor de studie der tandheelkunde, ook in het algemeen gedenkwaardige gebeurtenis.

Wie echter feestelijk gestemde, althans opgewekte toespraken had verwacht kwam lichtelijk ontuchtend uit: (gedeeltelijk) dankbaar máár onvoldaan was de benadrukte grondtoon die bij vrijwel alle sprekers te beluisteren viel voor zover zij betrokken waren bij het universitaire voorzieningsbeleid van de regering. In die toon spraken zowel de president-curator als de voorzitter van de medische faculteit, de voorzitter van derzelver tandheelkundige afdeling Prof. VAN AMERONGEN en Prof. SCHEFFER namens de subfaculteit te Utrecht; maar deze kwam meer voor de bisschopstedelijke belangen op, alwaar voor het nieuwe instituut, naar hij verklaarde, de eerste spade nog in de grond moet worden gestoken, alle definitievoorbereidingen ten spijt.

Het gebouw van de preklinische tandheelkunde, zoals het op 23 maart door de minister van onderwijs, kunsten en wetenschappen, namens Z.Ex. mr. TH. BOT is geopend.

Die ontevredenheid met het tempo ten aanzien van het in de pas blijven van de materiële en personele voorzieningen van het wetenschappelijk onderwijs bij de groeiende toeloop van studenten was blijkbaar ook de indruk van de pers, wier verslagen voorzien waren van koppen, variërend van: „getemperde vreugde te Nijmegen”, „plaatsingsmoeilijkheden bij de tandheelkunde”, „te weinig tandartsen” tot „somber perspectief bij de tandheelkundige opleiding”. De beide laatste kenschetsingen hadden

met name betrekking op de berekening van Prof. VAN AMERONGEN, die alle studie-uitbreiding in ons land ten spijt tot de conclusie kwam, dat het tandartsentekort daarmee nationaal niet uit de wereld was te helpen. Waarbij de spreker er nog de aandacht op vestigde dat bij het uitblijven van verdere nieuwbouw het aantal eerstejaars van 45 tot 30 moet worden teruggedrukt.

Een meer fleurige toon in het koor der in mineur gestemde sprekers werd ten gehore gebracht door de rector magnificus, algemeen bekend als Anton van Duinkerken, die in een geestige filologische analyse de herkomst van het substantief „tand” uit een deelwoord in een ver verleden, voor zijn gehoor uit de (vergelijkend) taalkundige doeken deed.

De toespraak die de minister van O. K. en W. had willen houden werd bij diens verandering voorgelezen door de directeur-generaal van het wetenschappelijk onderwijs Dr. PIEKAAR. Daarin werd vooral de nadruk gelegd op de onderwijsvernieuwing van 1947, waarbij de tevens universitair geworden opleiding met twee jaar werd verlengd. Het betoog maakte sterk de indruk dat de minister, in ruil voor de verheffing van de studie op academisch niveau, de uitbreiding van het aantal universiteiten waar tandheelkunde wordt onderwezen en de alom vereiste nieuwbouw met bijbehorende outillage, een beroep deed op effectieve medewerking bij het streven naar algemene studieverkorting, die door de regering telkens weer met klem wordt voorgestaan.

Zij nog vermeld dat Prof. SCHEFFER als afgezant van de oudste tandheelkundige studierichting, derzelve belangstelling voor Nijmegen in tastbare vorm had gekleed door het aanbieden van een gravure van JORDAANS, waarop de heilige APOLLONIA in een kunstzinnige voorstelling uit haar martelaarschap te voorschijn treedt.

Na afloop van de plichtigheid in de collegezaal voornoemd, werd een bezoek gebracht aan het preklinische gebouw, hetwelk naar verwacht kon worden alleszins de indruk wettigt berekend te zijn op alle voorwaarden waaraan bij het moderne onderwijs moet kunnen worden voldaan. Een grote collegezaal met T.V.uitrusting en twee kleine vertrekken voor de stafleden en ter voorbereiding van demonstraties en praktische oefeningen, verdere ruimten met speciale bestemming en als pièces de résistance twee grote, boven elkaar gelegen techniekzalen met elk 85 plaatsen, waarvan echter de gelijkvloerse momenteel aan zijn eigenlijke bestemming moest worden onttrokken ter wille van de klinisch geworden studenten. Voor hen zijn er 43 „boxen” met complete uitrusting in aangebracht.

Aan dit geheel kunnen de 143 thans werkzame studenten hun tandheelkundige hart ophalen. Gelijk uit het voorgaande kan worden afgeleid is het preklinische gebouw door het nog geheel ontbreken van een klinisch instituut tijdelijk ook belast met het bieden van onderdak aan onderwijs waarop het niet is ingericht. Hoe lang dat „tijdelijk” zal duren, is afhankelijk van het tempo van uitvoering van het verdere bouwprogramma. Behelpen (lichtelijk overdreven gezegd) is dus het wachtwoord tot ook het klinische gebouw in gebruik zal kunnen worden genomen. Wanneer zulks in 1970 niet mogelijk zal blijken – en daar schijnt het voorshands naar uit te zien – dan zal voor Nijmegen de nieuwe numerus clausus, waarop Prof. VAN AMERONGEN doelde, van kracht moeten worden.

Ook de dagbladen hebben er melding van gemaakt dat het thans officieel in gebruik genomen preklinische gebouw 4½ miljoen heeft gekost, zonder de technische uitrusting, en dat de aanmerkelijk grotere kliniek 20 miljoen zal vergen. Aan bedragen van die orde van grootte zijn wij zoetjesaan wel gewend geraakt; het nieuwe Utrechtse instituut is gevat in een kostenlijst van 40 miljoen, waarbij dan nog komen Groningen met

xij miljoen en Amsterdam met zz. miljoen. Er ligt dus nog een en ander in het (naaste) verschiet.

Onwillekeurig gaan bij deze (te langzame) miljoenendans de gedachten terug naar het eerste en toen enige tandheekkundig instituut dat 75 jaar geleden te Utrecht in gebruik werd genomen*). Kosten: 37 duizend, inzameling bij „bemiddelde stadgenoten”, goed geteld, 467 gulden benevens het onbekende bedrag dat de toenmalige studenten bijeenbrachten voor de inrichting van de techniekzaal. Daar profiteerden in 1910 reeds 100 studenten van.

Er is wel iets veranderd ten gunste van de tandheekkunde in een mensenleeftijd!

B.

KLINISCHE AVOND TE GRONINGEN

Op de klinische avond te Groningen van 9 april 1965 werden de volgende voordrachten gehouden:

1. P. H. WIJK : Het röntgenbeeld van de peri-apicale afwijking.
2. Prof. J. G. DE BOER: Een zeldzame vormafwijking van bovenmolaren.
3. G. BOERING : Een geval van de ziekte van CAFFEY.
4. Prof. J. G. DE BOER: Enkele praktische wenken.
5. G. BOERING : „Oral Diagnosis”.

Bij K.B. is benoemd tot lector in de Orthodontie aan de Gemeente Universiteit te Amsterdam Dr. E. KRIJGERS JANZEN, tijdelijk te Chicago.

KONINKLIJKE ONDERSCHIEDINGEN

Bij het ter perse gaan van dit nummer bereikte ons het heuglijke bericht van de benoeming tot Officier in de Orde van Oranje-Nassau van drie verdienstelijke collega's: O. BACKER DIRKS te Utrecht, JAN VISSER te Amsterdam en F. J. VAN BEVEREN, kapitein-luitenant ter zee, tandarts. Onze hartelijke gelukwensen mogen hun te dezer plaatse worden gebracht.

*) En daarbij te bedenken dat volgens een uitspraak van de toenmalige lector-directeur Dr. DENTZ het initiatief mede te danken was aan de persoonlijke belangstelling van de minister omdat een zoon voor de tandartsopleiding opteerde!